

njegovih mislih neki ni časa sedaj za vojske. — Na Nemškem so se socialisti t. j. delalci, ki delajo po svoje na to, da se preobrne sedanje društveno razmerje, se ve, da njim na ljubo — ti so se sedaj razcepili na dvoje, na „mlade in stare“. Stari jim delajo preveč počasu! — Iz Rusije slišijo se žalostni glasovi o lakoti, katera se širi neki na mnogih krajih. Zato pa je neki vlada djala izvožnjo žita v prepoved. — Ruski minister za vnanje zadeve poda se te dni v Pariz, da potolaži francoske ministre ali ka-li. Francozum ni po volji, da je bil minister pri italijanskem kralju. — Da se v Rumuniji nekaj plete, kar sedanjim ministrom ni po volji, to je resnica ali kaj? To se ni še izvedelo. — Iz Belega grada se poroča, da je na večih krajih po Srbiji nastala vratna davica ter so vsled tega skorej povsod zaprli ljudske šole. — Turčija je postala prav nezaupljiva ter kliče svoje vojake na meje, posebno proti Črni gori. — V Kairu, velikem mestu v Afriki, je bila te dni naša cesarica Elizabeta a prišla je „incognito“ t. j. ni hotela, da bi jo pozdravljali kakor cesarico. — Menelik, neguš ali vladar abesinjski, kuja se nasproti Italijanom ter noče teh podperati. Prav je to od njega! — V južni Ameriki vre sila hudo po republikah, posebno v brazilijanski in pa v chilenski. V obeh še je mogoče ohraniti mir samo — na bajonetih. Noč in dan so torej vojaki po konci, na ulicah v nekaterih mestih. Tak je „žegen“ republike!

Za poduk in kratek čas.

Kako daleč se z nemškutarijo pride.

Igra v štirih dejanjih. Spisal J. Sattler.

(Dalje.)

III. Dejanje.

1. Prizor.

(Krčma. Jurij sedi za mizo z Grmom in drugimi kmeti.)

Jurij: Potem smo marširali v Kaštokonopljje. To je tako daleč, da smo čuli nebeškega petelina peti. Tam je že jutrova dežela; zato pa vzhaja solnce toliko, kakor Smolnikovo mlinško kolo.

Prvi kmet: Kakšen pa imajo tam denar?

Jurij: V Kaštokonopljah smo imeli geldtok; vsak je fasal po dva turška zlata; potem smo šli v birchos in smo vse ferzorgali.

Drugi kmet: Povej nam kaj o Turkih.

Jurij: E prej so nas strašili s Turki; ali jaz sem jih grozno naklestil. Bos? Turki jedó šalato, kakor zajci in laufajo tudi, kakor zajci.

Grm: Zakaj pa ti zdaj tako grdo nemškutariš?

Jurij: Ker jaz nemški znam; ti pa ne

umeš nič. Meldam gospod lajnavant. Kdor nemški zna, več velja. Jaz sem z drugimi govoril, kakor si ti. Razumeš? Govoril sem s samim feldmaršallajnavantom. Bos? Vidiš, kaj je to? (Kaže na medajlo.) Takega rajši imajo, ki nemški zna. Z nemščino se najdalje pride. Bos?

Grm: Oj, ti tepec ti. Morda ti je čuk tudi le iz gole ljubezni denar posodil?

Jurij: (Udari s pestjo ob mizo, da poskočijo vse steklenice.) Still der Kerl da! Heu! Stroh!

Grm: Tiho, ne vrešči! Vprašaj, tepec, gospoda župnika; povedali ti bodo, da je kmetija tvoja že v Čukovih krempljih. (Odideta.)

2. Prizor.

Prejšnji brez Grma.

Jurij: Ali so gospod župnik na vojni bili? A jaz sem bil. Verujte moške, kdor nemški zna, tega bolj spoštujejo in mu tudi pomagajo. Meni zdaj dajo vse, česar koli jih popresim. Če bi hotel posestvo, pa je dobim. Česar jaz le hočem, to mi dajo. Bodete videli po volitvah. Ta stari Grm je bedak. Bos? Dajte vina! (Poje.)

„Trink, trink trink!

Wenn in meiner Tasche

Noch ein Kreuzer kling.“

Urá! pijte! Kdo plača? Jaz!

(Konec prih.)

Smešnica 46. Lenuh je legel pod hras za cesto in v tem pride potnik memo ter ga vpraša, kaj da mu je. „Bolan sem, bolan“, odgovori lenuh, „kar nič se ne morem ganiti“. „Ná ti zdravila!“ zategne potnik ter ga potegne v tem s svojo palico po hrtišči, da je lenuh mahoma po konci.

Razne stvari.

(Slov. čitalnica.) V nedeljo, dne 15. novembra vrši se na večer v slov. čitalnici v Mariboru prva zimska veselica. Vse p. n. udeleženci vabi k njej uljudno odbor.

(Prvi občni zbor) ženske podružnice sv. Cirila in Metoda pri sv. Juriji na južni železnici se je vršil zadnjo nedeljo in to taksičajno, da je še tisto večer 73 novih udov pristopilo. V odboru so tiste gospé in gospice, ki smo jih že tovnjej imenovali, omenjajoč, da se ženska podružnica ondi osnovala. Že ta večer se je zbralo 230 gld. v prid odgoji slovenske mladine.

(Čitalnica) v Brežicah priredi v nedeljo, dne 15. t. m. ob 7. uri zvečer v svojih prostorih v hotelu „Klembas“ veselico s petjem, predavanjem in igro na citrah. V obilno vdeležbo prijazno vabi vse udeležence, katerim je prosti uvesti goste.

Odbor.

(„Od pluga do krone.“) Tako je imenovali večji povesti, katero je spisal J. Bedenek

se dobi pri gg. Kleinmayr in Bamberg v Ljubljani; knjižica šteje 290 strani ter stane v mehki vezi 1 gld. 50 kr. Knjižica ima dober namen in se bere gladko; druge hvale pa pač ne zahteva.

(Sadjarstvo.) Gosp. J. Belé, potovalni učitelj za vinarstvo in sadjarstvo v Mariboru, je imel pouk o sadjarstvu v torek v Rečiški vasi, včeraj na Paki, dnes ga ima na Šoštanji, jutri v Velenji, v soboto v Šentjanži na Peči in v nedeljo pri Št. Ilji. Dobro bi bilo, ko bi še tudi drugod si občine poskrbele od njega to jako koristno podučevanje.

(Sejem.) Sedaj so v Mariboru vsako soboto jako dobri sejmi, kar se tiče stvari, ki jih pripeljejo naši kmetje na prodajo. V soboto je bilo 70 voz krompirja, 61 zelja, 11 čebula, 31 svinjine in 30 žita. „Špeharji“ so imeli „dober dan“.

(Šolstvo.) Na ljudski šoli v Stopercah je postal učitelj g. Jakob Cvirn, doslej učitelj v Framu; učiteljica v Petrovčah g. Karla Potočnik, doslej podučiteljica ravno tam in pomožni učitelj za okraje Celje, Laško, Vransko, Gornji-grad, Šmarje in Konjice g. Karol Jeranko, doslej začasni učitelj v Berji pri Gorici.

(Luna) mrkne v jutro ob 1. uri in 18 minutah, dne 16. novembra in ako bode sicer jasno, vidi se mrak lune v naših krajih od kraja do konca.

(Vožnji red) na novi železnici iz Celja do Velenja je že gotov in treba je še samo, da se izdelata železnica in da red potrdi ministerstvo. Iz Celja odide vlak dopoldne ob 10¹/₄ in popoldne ob 6. uri in 5 minutah. V Velenje pa pride ob 1. uri 5 minutah popoldne in ob 8. uri in 45 minutah na večer. Iz Velenja odide v jutro ob 6. uri in ob 2. uri in 45. minutah popoldne ter pride v Celje dopoldne ob 8. uri in 39 minutah in na večer ob 5. uri in 15 minutah.

(Društvo „Dijaška kuhinja“) v Ptuj je ustanovljeno. Predsednik je dr. Jakob Ploj, odvetnik, podpredsednik in blagajnik Ferdo Majcen, zapisnikar pa L. Kunstek. P. n. gošpodje, ki so volje to društvo podpirati, prosijo se, da pošiljajo svoje doneske blagajniku, g. F. Majcenu, veroučitelju nižje gimnazije v Ptuj.

(Slov. Posojilnica) v Celji je kupila hišo in vrt g. Ant. Reiterja na voglu „prostora cesar Jožef II.“

(„Skladni koledar“) izdala je za 1892 „Narodna tiskarna v Ljubljani“ t. j. tak, od katerega se lahko vsak dan odtrga po enem listu. Najbolj služi za pisarne in dobi se pri gg. Kaltenbrunnerji v Mariboru, Blankeji na Ptuj in Hribarji v Celji.

(Zahvala.) V mestnem zastopu v Celji, piše „D. W.“, bral je v zadnji seji župan dr. Neckermann pismo dr. Wagnerja, c. kr. okr.

glavarja v Celji ter se v njem le-ta zahvaljuje mestnemu zastopu, da traka, ki ga je hčerka gosp. glavarja imela na sebi, ko je Nj. veličanstvu izročila šopek cvetic, ni od nje terjal, da bi mu ga vrnila. Lepo je, če se človek rad zahvali.

(„Südmark“) Mestni zastop v Mariboru je pristopil družbi Südmark kot ustanovnik ter je dovolil v ta namen 100 gld. iz mestne kase. Ali vam bodo plačevalci mestne priklade sedaj pač te radodarnosti veselili!

(Zborovanje.) Sadjarsko društvo pri sv. Juriji na Ščavnici ima v nedeljo, dne 22. novembra zborovanje pri g. Al. Kreftu, veleposestniku v Očeslavcih. Vspored za zborovanje objavimo v prihodnjem listu.

(Velike buče) so letos semtrtje vzrastle, tako n. pr. so imeli usmiljeni bratje v Gradci bučo v oktobru na ogled težko 67 klg., v Holleneggu pa so na graščini kneza Lichtensteina imeli bučo težko celih 74 klg.

(Konjsko meso) je v glavnem mestu Nemčije, v Berlinu, čem dalje ljubša hrana. Letos so v 9 mesecih 6099 konj ondi pobili ter njih meso tudi s slastjo povžili.

(Obsodba.) Pri c. kr. okrožnem sodišči v Celji je nek Jurij Simonič obsojen na 4 tedne v ječo in nekaj nad tisoč gld. globe. Možič se zadržuje v Bistrici pri Mariboru ter izdaja knjige, ki jih izpisuje iz drugih, toda brez dovoljenja. Tako je tudi iz spisov župnika Kneippa sestavil knjižico ter je računil, da mu bode mnogo vrgla; ali tokrat je le njega vrgla — v ječo.

(Utonil) je dne 5. novembra v Dravi na Ptuj tamošnji kovač Vincencij Tamm. Najbrž je bila njegove smrti kriva navada, da si je izmival vsako jutro svoje oči v Dravi. V tem je padel pač v Dravo in ker ni bilo človeka, da bi ga rešil, je nesrečni oče peterih otrok utonil.

(Krčmar.) V Dobrišni vasi, župnije sv. Petra v Savinjski dolini, je v meseci septembru več ljudi jedlo pri krčmarji Boštjanu Marchioliji, kmalu na to pa so skorej vsi zboleli in zato se je mislilo, da jim je krčmar zaval, morebiti jim mišnice v juho natrosil. Krčmarja pa so vsled tega déli v preiskavo, toda pri c. kr. okrožni sodnji v Celji sedaj niso našli, da bi jim bil krčmar kaj natrosil v juho.

Loterijne številke:

Gradec 7. novembra 1891	2, 55, 79, 26, 81
Dunaj „ „	62, 30, 75, 27, 57

Živinski in kramarski sejem

bode prihodnji ponedeljek, t. j. 16. novembra t. l. v Poličanah.